Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1868. Wydano i rozesłano dnia 23. Listopada 1868. **IX. Część.**

Nr. 22.

Obwieszczenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 14. Października 1868. liczba 10.753,

dotyczące organizacyi zarządu dróg krajowych.

Sejm krajowy powziął na posiedzeniu z dnia 15. Września 1868. następującą uchwałę:

§. 1.

Organa zarządu dróg krajowych.

Wydział krajowy prowadzi zarząd ekonomiczny i techniczny dróg krajowych (§. 24. Ustawy drog. z d. 18. Sierpnia 1866., Dz. ustaw i rozp. r. 1867. część VII.) zapomocą następujących organów:

a) swego oddziału budowniczego,

b) wydziałów powiatowych,

c) inspektorów drogowych,

d) inżynierów powiatowych,

e) nadzorców drogowych,

f) drożników.

§. 2.

***a*) Oddział budowniczy Wydziału krajowego.**

Wydział krajowy używa swego oddziału budowniczego w sprawach drogowych do wszystkich czynności, wymagających specyalnych technicznych wiadomości.

Do takich należą w szczególności:

a) pomiary wszelkiego rodzaju;

b) wypracowania, zbadania i poprawy planów budowniczych, obliczeń potrzeb materyałów (przedmiotów), kosztorysów i t. d.;

c) nadzór i fachowa kontrola nad wykonaniem budowli;

d) sprawdzenie rachunków pod względem technicznym;

e) odbiór wykonanych robót (kollaudacya) i zbadanie aktu kollaudacyjnego;

f) nadzór nad stanem istniejących budowli krajowych;

g) utrzymanie ewidencyi środków komunikacyjnych w kraju.

§. 3.

b) Wydziały powiatowe.

Wydział powiatowy wykonywa powierzony mu zarząd pewnej przestrzeni dróg krajowych (§. 27. ustępu 3. Ust. drog.) pod zwierzchnim kierunkiem Wydziału krajowego, i w granicach aktem delegacyjnym oznaczonych. Wydziałowi krajowemu służy także prawo mianowania do wykonywania powyższego zarządu organów innych.

§. 4.

Wydział powiatowy używa do zarządu dróg krajowych inżynierów, nadzorców drogowych i drożników.

§. 5.

c) Inspektorowie drogowi.

Wydział krajowy w celu zabezpieczenia kontroli publicznej nad drogami krajowemi, mianować będzie dla tychże dróg bezpłatnych inspektorów, a to po zasięgnięciu zdania Wydziału powiatowego, zpomiędzy obywateli zaufania godnych i w pobliżu drogi krajowej stale zamieszkałych.

§. 6.

Dla jednej i tej samej drogi krajowej może być ustanowiony jeden lub kilku inspektorów drogowych.

§. 7.

d) Inżynierowie powiatowi.

Inżynierowie powiatowi, mianowani przez Wydział krajowy, nadzorują drogi krajowe pod względem technicznym i administracyjnym w przydzielonych sobie powiatach, i kierują onych budową. W wykonaniu nadzoru tego utrzymywać będą stałą kontrolę nad wszelkiemi czynnościami poruczonemi przydzielonym sobie nadzorcom drogowym.

§. 8.

Każdemu inżynierowi powiatowemu przydzieloną będzie najmniej 20-milowa przestrzeń drogi krajowej, przyczem baczyć należy, aby w granicach jednego powiatu dwom inżynierom czynności poruczane nie były.

Miejsce zamieszkania inżyniera powiatowego oznaczy w każdym pojedynczym wypadku Wydział krajowy.

§. 9.

Inżynier powiatowy odnosi się we wszystkich sprawach administracyjnych i technicznych do Wydziału krajowego za pośrednictwem właściwego Wydziału powiatowego.

W wypadkach zaś nadzwyczajnych, jakoteż zwłoki nie cierpiących odnosi się bezpośrednio do Wydziału krajowego, o czem Wydział powiatowy równocześnie zawiadamia.

§. 10.

e) Nadzorcy drogowi.

Wydział krajowy przyjmować będzie na posadę nadzorców drogowych przy drogach krajowych przed innemi takie osoby, które się wykażą z fachowego technicznego wykształcenia.

§. 11.

Każdemu nadzorcy drogowemu porucza się pewna przestrzeń drogi krajowej, zależna od ogólnej długości drogi, od miejscowych stosunków, od konstrukcyi drogi i na niej znajdujących się przedmiotów, wreszcie od granic powiatu, w którym mieć będzie siedzibę.

§. 12.

Każdy nadzorca drogowy winien mieszkać, o ile możności, we środku przydzielonej mu przestrzeni i w pobliżu inspektora drogowego.

§. 13.

Nadzorca drogowy podlega bezpośrednio:

1. Wydziałowi powiatowemu,
1. inspektorowi drogowemu,
3. inżynierowi powiatowemu.

§. 14.

***f*) Drożnicy.**

Drożnicy są to miesięcznie płatni robotnicy przy drogach krajowych: zatem wyłącznie ludzi zdolnych do pracy należy na drożników wybierać.

§. 15.

Wydział powiatowy przyjmuje drożników w wyznaczonej przez Wydział krajowy ilości, oraz oddala niezdatnych i nie wypełniających powinności, lub przekraczających przepisy.

§. 16.

Drożnicy podlegają bezpośrednio nadzorcy drogowemu.

§. 17.

Wszelkie uboczne zatrudnienia, mogące spowodować zaniedbanie służby, są drożnikom bez wyjątku zakazane.

§. 18.

Każdy drożnik przy drodze krajowej powinien być zaprzysiężony przed Wydziałem powiatowym.

§. 19.

Na przestrzeni jednomilowej ustanowiony będzie jeden drożnik.

Wyjątki od tej reguły zachodzić mogą: z powodu sztucznej i kosztowniejszej budowy, większego ruchu na drogach krajowych i wydarzającego się częściej usuwania się ziemi, powodzi, również i ze względu na mniej frekwentowaną przestrzeń.

Sapieha w. r. **Gross** w. r.